

Mo: Tere! Tore teiega kokku saada. Ma loodan, et väljakutset ei tule ja me saame rahulikult teiega juttu ajada. Mina olen Astra ja töotan Tartus Lõuna päästkeskuses. Aga ma täna ei ole siin niivõrd kui päästkeskuse töötaja, vaid ma teen uuringut oma magistritöö jaoks. Ma soovin välja selgitada, kuidas üritused mõjutavad teie tööelu, see tähendab, kas nad motiveerivad ja liidavad teid. Aga me räägime muudest asjadest ka. Kellegi nime kuskil ei mainita, nii et te võite rahulikult oma arvamust avaldada ja rääkida nii, nagu teie just tunnete ja õigeks peate. Niisiis, kui me oleme valmis, siis võime alustada. Vahepeal ma palun teil täita ka ühe väikese tabeli ja siis teeme koos ühe suure tabeli. Aga sinna me jõuame. Alustame algusest: kaua te keegi olete päästjana töötanud?

M1: Mina olen juba neli või viis aastat. Peale kooli lõpetamist oli üpris loogiline, et siia tulen.

M2: Mina olen rohkem olnud, ma tulin siia 2006, kui olid mingid muudatused, enne ma töötasin Palamusel, siis sai kuidagi siia tuldud.

M3: Mul tuleb varsti kakskümmend aastat ära. Eluaeg pritsumees oldud. Muud ei oskagi, või no oskan ikka, aga ... Ise ka ei saa aru, miks ma veel päästes töotan.

M4: Ma olen ka juba kaua seda leiba jäänud. Siin ei ole ju midagi paremat teha. Palk – see on täielik nöök. Ei usaldata, pidevalt kontrollitakse. Inimesed on tänulikud, aga ülemused seda hinnata ei oska. Meie hoitud ja oma kätega hoolitsetud tehnika lihtsalt viiakse minema ja antakse mingi Savisaare äraetud romu vastu.

M5: Mina olen alles uus. Peale kooli tulin.

Mo: Aga mis motiveerib teid siin töötama?

M4: Vaba aeg – saab kõrvalt muud tööd teha. Kui tuleks uuesti 12h vahetus, siis läheks kohe minema.

M2: Et selle kõrvalt saab olla teine töökoht. Või pigem esimene. Pääste on nagu kõrvaltegevus, mulle on teine tegevus olulisem.

M1: Vanasti oli nii, et peale puhkust kohe tahtsid tööle tulla – oma punt oli koos. Nüüd ei ole enam oma vahetust. Meeskond ei toimi, kambavaimu ei ole.

M2: Kindlust ei ole ja ühtsust ei ole. Tulevikku ei ole, sest keegi ei seisa meie eest. Kui suhtutaks paremini, oleks sisekliima parem.

M1: Kõik on suhtumise taga. Ladvik elab oma elu – töötajat ei väärtustata ... Ülalt on tunda selline suhtumine.

M3: Trots on tekkinud.

M5: Ma saan kodu lähedal töötada.

M2: Kuidagi väga niruks on läinud jah see asi (järgneb väga palju kriitikat)

[---]

A: Aga kui tihedalt te teiste komandode või struktuuriüksustega kokku puutute.

M3: Tulekahjul vahel puutume, muidu mitte.

M2: Kuskil sündmusel jah, muidu ei ole teistega eriti mingit kokkupuudet. Ega me teise vahtkonnaga ka eriti kokku ei puutu. Ainult siis, kui on vaja ise teises vahetuses olla.

M3: Meil ei ole vaja olnud kellegi teisega kokku puutuda. Milleks? Meie teeme oma töö vaikselt ära, peale vahetust lähed vaikselt koju.

Mo: Tööalaselt ei ole vaja rohkem kellegagi suhelda?

M2: Pealikuga ainult. Temaga suhtleme, aga teistega ei ole olnud üldse mingit vajadust suhelda.

M3: Pealikuga jah ainult. Ta on nagu ülemus, aga samal ajal nagu ikka meie eest väljas. Meie mees.

A: Hästi! Aga keda te veel nõ oma meesteks või kolleegideks peate?

M1: Omad mehed on oma vahtkonna mehed.

M3: Oma vahetus kõigepealt. Kui teises vahetuses oled, siis nemad ka.

M1: No jah, see võib-olla on siis, et omad mehed on M komando mehed. Mitte kõik, kõigiga ei saa nii hästi läbi. No jah, töökaaslane on ta kindlasti, aga kas ka sõber ...

M5: Kolleegid on need siin töökaaslased.

M2: Kellega rohkem tööalaselt kokku puutud, need on kolleegid, päästjad ikka.

Mo: Kas näiteks Lõuna päästkeskuses kontoris töötavad inimesed on ka kolleegid? Te töötate ju kõik ühes asutuses.

M1: Ma ei tunne neid kedagi, ja me ei tööta ju koos ja eit tee ju sama tööd.

M2: Kolleegiga on ikka mingi kontakt olemas ja mingi sarnasus. Ma arvan, et isegi ülemust (komandopealikku) ei pea ma päris kolleegiks. Kuigi ...

M4: Kõrgemad bossid nüüd küll mingid kolleegid ei ole. Meie neid ei huvita, ma ei pea neid küll mingiteks töökaaslasteks.

M3: Jah, neid ei huvita meie asjad ja meid ei huvita nemad ka.

M4: Mind huvitab, kuidas ma siin ise hakkama saan, mitte kuidas ülemustel läheb. Neile meie arvamus korda ei lähe, meie lihtsalt peame tegema nii, nagu nemad käsivad. Töökaaslane on sama nagu mina, mitte kõrge ülemus või keegi muu kontorist.

Mo: Selge. Mul on selline küsimus: ma sain aru, et eriti te teiste üksustega ei suhtle, aga kuidas te infot vahetate?

M2: Info tuleb meile komandopealikult, tema räägib, meie kuulame. Probleemidest räägime pealikule. Ta Ikka üritab aidata. Aga muidu – vaadake meil on info siin seinalehel kõik olemas, mis vaja. Info panek stendile on igati hea – meil kõik siin tähtsamad asjad olemas ja silma all. Ürituste kohta on ka info stendil olnud.

Mo: Aga meilid ja Uudiskiri ja muu selline.

M4: Uudiskiri või infokiri – mis see on? Ma pole kuulnudki.

(Selgub, et ka teised ei ole).

M1: Meile me ei loe. Arvutit kasutan ainult siis, kui on vaja digiallkirja anda. Ja siis nägin ka suurt vaeva, et SMIT-ist oma paroolid kätte saada.

M4: Meil ei ole vajadust arvutit kasutada. See ei ole meie tööülesanne.

M1: Ma tean, et väga palju saadetakse igasugust mittevajalikku infot meiliga.

M2: Aga me ei loe meile, pole vaja.

Mo: Te ütlesite, et stendil on info ürituste kohta. Kust te veel olete infot saanud korraldatava sündmuse kohta?

M1: Kõrghoone Kuninga jooksust lugesin Õhtulehest.

M2: Ega mujalt kui pealikult ei olegi kuulnud.

Mo: Te ütlesite, et teist üksustega ei suhtle tööalaselt, aga kas tööväliselt suhtlete üksteisega?

M2: Töövälisel ajal me üldiselt kokku ei saa – elame erinevates kohtades, kes see hakkab oma vabast ajast töökaaslastega kokkusaamiseks kuhugi sõitma. Ja ei tahagi vabal ajal töökaaslastega kokku saada. Puhkepäeval ei viitsi kuskile minna, siis puhkad.

M3: Meil ei ole jah organiseeritud kokkusaamisi olnud.

M3: Kunagi käisin maakonna jõulupeol. Taavi organiseeris Mustvees mingi komando peo.

M2: Kunagi tegime vastlapäeva maakonnas.

M1: Meie töökoht ei ole meist huvitatud, seepärast ei taha ka üritustest osa võtta – meie ei ole sellest huvitatud.

M5: Laste jõulupeod olid varem, kus käisime. Praegu käime ka, aga oma maakondlik oli nagu kodusem.

Mo: Kas ühisüritused on teie arvates olulised?

M2: Ühisüritused – mis üritused need on: pealik peab kõnet, juuakse omaette täis ja kõik.

M4: Minu jaoks eriti ei ole.

M3: Kui on spetsiaalselt meile midagi korraldatud, siis on ikka tore, kui sulle mõeldakse. Aga enamus üritusi on ju juhtkonnale. Päästjatele ei korraldata midagi.

Mo: Päästjad on ju kutsutud jõulupeole ja perepäevadele.

M2: Perepäevad - see on pigem väikestele lastele – et tahaks päästjaks saada ja näeks.

M3: Seda tehakse rohkem linnukese pärast, et peab selline asi olema.

M1: Seal on kõik võõrad – kaadrivoolavus on suur, isegi omas maakonnas on kogu aeg uued näod. Mul pole huvi võõraid nägusid oma ajast vahtida.

Mo: Aga on ju ka kutsemeisterlikkuse võistlus, talvapäevad, rattamatk, rogain.

M2: Kutsemeisterlikkuse võistlusest võtsime osa, huvi pärast, ise tahtsime. Tegime vabast ajast trenni. Kui oleks käsu korras, siis ei oleks üldse huvitatud.

M4: Talvapäevad, rattamatk, rogain – ei ole kuulnudki, et sellised üritused on.

M2: Meile ei ole küll sellest midagi räägitud. Aga ega ma ei oleks viitsinud minna ka, isegi kui oleks teadnud.

Mo: Kuidas teile tundub, kas üritusi on piisavalt.

M2: Ei oska öelda.

M4: Ülemustele on küll piisavalt, meile ei teha üldse midagi. Meist ei hoolita üldse (järgneb pikem nurin konkreetsete isikute aadressil ning delikaatsetel isiklikel teemadel)

[---]

M2: Ka päästjad võiksid üks kord aastas Spa-s käia. Sellest oleks ka kasu.

Mo: Aga mis on täpselt need põhjused, miks te üritustest osa ei ole võtnud.

M4: Üksi ei taha minna, teistel pole huvi.

M2: Kaugele ei sõida – kallid. Vaba aega ei ole – teine töö. Kui perepäevad siin lähemal olid, siis käisin (Remnikul A.P-K).

M1: Laste jõulupeol oleme mõnel korral käinud.

M4: Kui töömotivatsiooni pole, pole tahtmist ka peole minna.

Mo: Ma annan teile väikesed tabelid. Meil on nendest üritustest juba juttu olnud. Olge head ja märkige, kui olulised need sündmused on ja kirjutage sinna alla veel oma arvamusi.

(semi-standardiseeritud küsimustiku täitmine erinevate kommentaaride saatel)

Mo: Proovime nüüd teha ühe koondtabeli ka, kuhu paneme kirja ürituste plussid ja miinused ning eesmärgid ja nende täitumise. Isegi kui te ei ole teatud üritustest osa võtnud, püüdke mõelda, mis eesmärgil ühte või teist asja tehakse.

(koondtabeli täitmine, kuid kuna osavõtt üritustest oli väike, siis sageli arvamused puudusid)

Mis peaks olema teistmoodi, et te võtaksite osa üritustest, millest seni osa võtnud ei ole?

M1: Enne tuleks küsida, palju oleks osalejaid – kas on üldse mõtet üritust teha.

M5: Võiks teha tellimusel – kui keegi tahab mingit konkreetset üritust, siis tehakse.

M3: Kui ülemuste suhtumine oleks teist moodi, siis käiks võib-olla ka üritustel.

M4: Ma juba ütlesin, et kui töömotivatsiooni pole, pole tahtmist ka peole minna.

Mo: Aga mis teid motiveeriks?

M4: Kui palk oleks 1000 eurot, see juba motiveeriks, siis võtaks üritustest ka osa.

Mo: Kuidas teie arvates mõjutavad üritused organisatsioonikultuuri?

M2: Kuidagi nad ikka mõjutavad. Kui üritusi ei ole, ei ole ka kultuuri. Aga mul on üsna ükskõik, kas seda kultuuri on või ei ole.

M5: Kultuur on ülemustele.

M2: Kui sa ei tunne, et oled midagi väärt, siis ei ole see kultuur midagi väärt.

M3: Meie ei ole kultuuri kohalt mingid tegijad. Meie teeme nii, nagu öeldakse.

Mo: Kultuuri alla käivad ka päästeameti väärtused. Kas te teate päästeameti väärtusi ja kaugemaid eesmärke?

M1: Et jõuda põhjamaade tasemele ja hukkunuid ei oleks nii palju.

M2: Midagi täpsemalt küll ei tea. Ei ole huvi tundnud.

Mo: Aga päästeameti väärtused?

M1: Mingi ajuvabadus oli.

Mo: Just, see aju oli lühend, aga mis see tähendab, kas te teate?

(keegi ei oska täpselt selgitada, seepärast selgitan ise)

Mo: Mida te muudaksite, kui ise üritusi korraldaksite? Millised on teie soovitusel korraldajatele?

M2: Võiks teha kalapüügivõistluse maakonniti.

Mo: Aga keegi ei keela teil ju seda korraldada. Eriti koostöös idaga.

M2: Meie ei ole mingid korraldajad.

M4: Rahasid ka nagunii ei anta. Kas me peaks oma raha eest tegema?

Mo: Seda mitte. Aga kas on veel ettepanekuid?

M2: Kui need üritused oleks kohalikud, siis oleks vast osalejaid rohkem. Korraldajad võiks teha rohkem kohalikke üritusi.

M5: Üritus las teevad nendele, kes tahavad osa võtta.

Mo: Täna teid väga. Vaatame, mis meil siis kokkuvõtteks välja tuli.

(teen väikese kokkuvõtte tabeli põhjal, et kontrollida õigesti arusaamist ja vajadusel parandada ebakõlad).